

november

stil is de maand van de slacht
alleen de bomen praten in kleuren
wanneer de nevel dit gedogen wil
en een zilveren zon als een broche
op de borst van de hemel, en de bladeren
geuren naar een zoet bederf

waar zijn de jaren dat we bloemen
voerden naar de doden, de jaren
van bevroren grond en kraampjes
aan het hek van een hof van vrede

zo lang geleden, het lijkt een eeuw
we stampten met klompen op de aarde
en grind begeleidde onze gang

onze wanten om een pot chrysanten
een moeder in een mantel als een luifel,
een klok, een stolp om onze schouders

ach, het gedempte van november
de wandelwegen in dat oord van vrede
en gebeden; en al bevroren
onze oren, we hoorden de stilte
verstoord door grind, het knerpen
weggedragen door de wind

Staf De Wilde